

РОТАРИ®

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ

БРОЙ 9-10/1998 г.

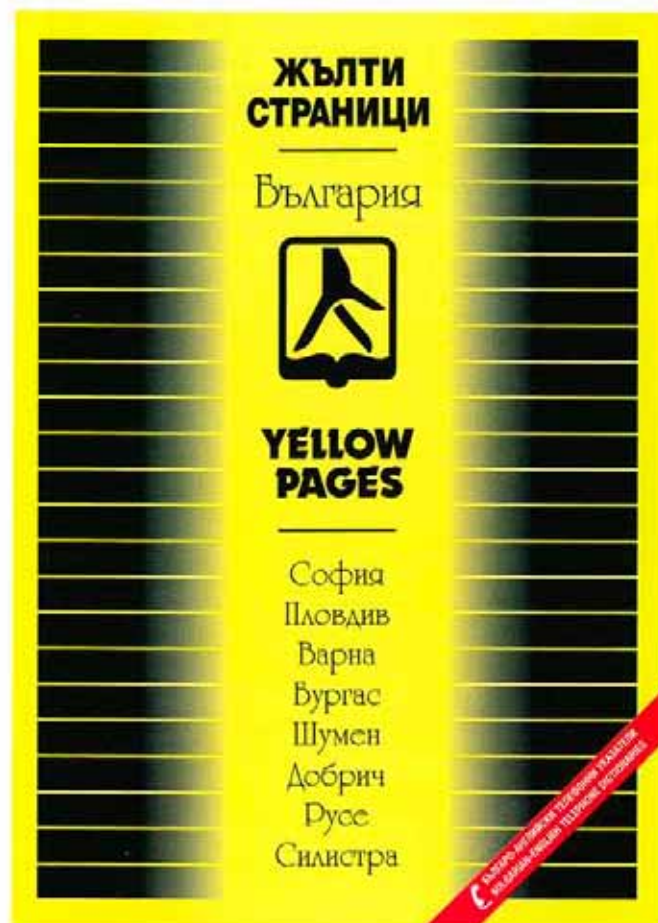
В БЪЛГАРИЯ

Да помогнем
на децата

Дискусия за Ротари
в Стара Загора

Коледният бал
на РК - София

***За посещението на
дистрикт губерньора***

**Световен
информационен**

стандарт

За контакти:

бул. „Патриарх Евтимий“ 15

тел.: 981 51 00, 981 51 12

ул. „Драговица“ бл. 21, вх. Д, ет. 1

тел. 466 207, 462 021, 443 775

Да помогнем на децата, изпаднали в нужда

Началото на Новата година е време да помислим върху нашите намерения за бъдещето. Моята лична мечта – и новогодишно решение – е да превърна света в по-добро място за децата. Децата са нашето бъдеще и наше задължение е да осигурим среда, в която могат да отраснат и живеят в благоденствие.

Като ротарианци ние трябва да защитаваме най-уязвимите деца в света. Трябва да осигурим средства за живот за тези погроставащи, на които им липсват най-основните потребности – храна, подслон и грехи. Трябва да помагаме на изоставените на улицата деца, които са принудени да се грижат сами за себе си. Трябва освен това да се грижим за тези деца, които се смятат за „рискови“ – нещастните жертви на домашно насилие, наркотици, пренебрежение и равнодушие. Това са социални злини, които засягат всички ни, независимо от икономическото ни положение или географско местонахождение. Може би безразличието, макар и трудно измеримо, е най-голямата заплаха за човечеството. Възрастните, които са твърде уморени, твърде заети с работата си или със собствения си живот, може несъзнателно да обърнат гръб на дете, изпаднало в нужда. То може да е дете, което живее в друга страна или на същата улица в съседната къща, или в собствения ви дом.

През декември във Вашингтон се събраха ротарианци, за да обсъдят сериозни проблеми, свързани с благополучието на рисковите деца. Запознахме се с усилията, полагани от обикновените хора в общностите, и възможните решения на ескалиращите проблеми, свързани с насилието в гържавните училища, бездомните деца, неграмотността и сексуалното насилие над децата. Това не са приятни теми за обсъждане; всъщност те опират до по-сериозни проблеми, които са болезнени и тревожни.

За да се направи нещо в тази област, тази година беше приета нова инициатива – отпускане на субсидии „За по-добро бъдеще за децата“, които да помогнат да се разшири обществената дейност в полза на нуждаещите се и рискови деца. Тази програма предоставя 20 милиона щатски долара за финансирането на проекти за деца в годините на тяхното погростване. Такива субсидии са дадени за различни проекти – като се започне от този за борба с наркотиците в Испания до проекта за осигуряване на здравна помощ и образование на нуждаещи се деца в Румъния. Ето някои примери за първите субсидии:

– Ротарианците от Сангаски, Охайо, САЩ, получиха субсидия от 10 000 долара за проекта си „Дрехи за децата“. Клубът работи съвместно с училищата в общността, за да открие най-нуждаещите се деца и да ги осигури със зимни дрехи.

– Ротари клубът на Тамуърт Анкър, Англия, получи субсидия от 21 600 долара за проекта „Подслон за децата“, който осигурява храна, грехи и образование за 200 бездомни сираци и улични деца в Вуджейаада, Индия. Местните ротарианци също участват със свои средства.

– Ротари клубът на Пинджара, Австралия, получи субсидия от 13,900 долара за програма, която осигурява терапия чрез яздене на кон за 140 деца с телесни увреждания. Изследванията показват, че язденето е ефективна терапия за инвалиди, която дава самоувереност, създава умения и укрепва физическото състояние.

– Интеракт клубът на Куинс Колидж в Куинстаун, Южна Африка, получи субсидия от 19,134 долара за легла, грехи и обзавеждане на детското селище за изоставени деца в Истърн Кейп, Южна Африка.

Знае се, че за едно общество може да се съди по отношението му към децата. Като осигуряваме добър живот и бъдеще на нашите деца, ние осигуряваме добро бъдеще на нашите общности. И така, какво е моето новогодишно решение? Да започвам всеки ден с обещанието: „Ще помогна на някое нуждаещо се дете.“ Помислете си какво бихме постигнали, ако всеки един ротарианец спазва този ценен обет. Това е моята ротарианска мечта.

Уважаеми приятели,

Като се извинявам за закъснението на тази последна книжка за 1998 г., Ви предлагам един изключително интересен материал от дистрикт губернѐра за 1998/99 г. Хайнц Кунио.

Заедно със сина ми Антон - ротарактор в София, работихме по този доклад и оставихме доста подробности, които на пръв поглед изглеждат незначителни, дори смешни, но в крайна сметка това сме ние. Ето оценката на един изключително наблюдателен и прецизен човек, оценката за нашата дейност в служба на обществото и пред РИ за 1997/98 г.

Наско Начев

Моето официално посещение на българските Ротари клубове от 7 до 21 юли 1998

Официалното ми посещение на българските Ротари клубове беше

програмирано и завършено успешно за 15 дни. Бяха посетени всичките 15 Ротари клуба на България, 4-те Ротаракт клуба, 4-те провижънал Ротари и 1 провижънал Ротаракт клуб общо 24. Преди официалните срещи с всички членове на даден клуб винаги имаше среща с Борда на клуба, която продължаваше между 90 и 120 минути. По време на тези срещи имаше дискусии и обмяна на идеи по всички предмети и проблеми на клуба. Аз проверих състоянието на клубовете в дадения момент. Например броят на членовете при основаването и сега, структурите, програмите, финансовото състояние, взаимодействието с другите клубове, участието им в социални и програми на дистрикта, Ротари фондацията и програмата за младежки обмен, както и различни други проблеми, цели и възможности за развитие. Дадох им много съвети и предложих разрешения на проблемите им. Дискусиите продължаваха, докато всеки проблем в днев-

ното ми разписание или възникнал въпрос не намереше отговор. Непрекъснато си водех бележки за всички въпроси и нужди. След това имаше обяд или вечеря, на която присъстваха съпрузите на ротарианци, както и различни обществени лица - съдии, общински съветници, кметове, журналисти и приятели на членове на Ротари. Където имаше Ротаракт клубове, техните членове също присъстваха, като цените за тях бяха силно намалени или въобще не плащаха. Преди обяд или вечеря и преди обществена част на срещите аз представях на английски темата на годината (1998-99) "СЛЕДВАЙ РОТАРИАНСКАТА СИ МЕЧТА" на президента на Ротари интернешънъл Лейси. Моята реч беше преведена на български и текстът се прожектираше на екрани с големи букви. По този начин тя беше добре разбрана и задържаха вниманието им. Членовете на борда и другите официални лица седяха на една главна дълга маса. Всичко беше изпълнено съобразно правилата на Ротари, представянето на тези, които бяха поканени, чудесната украса - знамена, флагчета, цветя и голямо количество знамена с темата за годината "СЛЕДВАЙ РОТАРИАНСКАТА СИ МЕЧТА", с цветна дъга над надписа. Обикновено имаше оркестър, свиреше спокойна музика, което създаваше приятна атмосфера. Масите в общия случай бяха добре подредени, храната беше от обикновена до богата,

Редактор:

Наско Начев

Редакционна колегия:

Цвятко Кадийски - София
Стоян Цанев - Бургас
Стефан Денков - Варна
Николай Гаджев - Ст. Загора
Георги Пампоров - Смолян
Божидар Стойков - Габрово
Цветан Колев - Плевен
Стойко Стоянов - Кърджали
Димитър Дуков - Добрич

Отговорен секретар:

Петя Манова

Маркетинг и реклама:

Диана Леонтиева

Коректор:

Димитрина Вакирова

Издател:

фирма „Дубъл Н“
Наско Начев

Address:

ROTARY IN BULGARIA
1, Gladstone Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. + 359 32/622 396
Fax + 359 32/628 770
E-mail: abnn@mbox.digsys.bg

Печат:

DEMAX Print
Петър Кънев - ПК „Витоша“ -
София

но покривките за маси и подгребата на бюлата и чашите винаги създаваха представа за специална грижа. Микрофоните винаги работеха добре, така че звукът и светлината също спомагаха за успеха на тези срещи. Въпреки че лятото беше в разгара си, присъствието на членове беше от задоволително до много задоволително. Имаше и превозачи, така че общуването на три езика - английски, български и гръцки, беше безупречно. Добрата организация, хубавото време и бързото транспортиране от клуб на клуб с кола допринесоха много за успеха от началото до края на 15-дневното ни пътешествие.

Вторник, 7 юли. Нашето пътешествие започна от Солун със самолет от летище Македония заедно със съпругата ми Шели и моя представител за България ротарианеца Джон Цифлакос - паст дистрикт гуверньор. Кацнахме на летище „Враждебна“ в София. Очакваха ни президентът на новосформирания Ротари клуб - Вигин, г-р Иван Ценов (кардиолог) и ротарианецът Богомил Станев (строителни материали) и членове на същия Ротари клуб.

Напохарихме багажа на двете коли и незабавно потеглихме за Вигин, където пристигнахме след 3 часа и отседнахме в хотел „Нинов“. Вигин е малък и изпълнен с живот град на бреговете на река Дунав, в северозападния ъгъл на България. Културното наследство на този малък град с традиции обещава нов динамичен Ротари клуб.

Моята официална визита започна в хотел „Бонония“, който е и мястото на официалните сбирки на клуба. Имах разговор с борга на клуба, а после ни поканиха да посетим средновековната крепост „Баба Вига“, където беше подготвена специална церемония за новите членове и кратка програма. При завръщането ни очакваше официална вечеря, на която срещнахме всички членове на новочартирания клуб. Те са млади и блестящи бизнесмени и професионалисти, готови да служат на общността си, щастливи хора, които с вяра ще носят значката на Ротари.

Съгласихме се, че хартата по чартирането трябва да пристигне до вечерта на понеделник, 20.7.98 г. Накратко: написахме основните моменти по връчването на хартата, одобрихме програмата на клуба за 1998/99

г. Благодарихме на президента Иван Ценов, вицепрезидента Георги Йотов, секретаря Иван Перчински, елект президент Красимир Паскалев, които всички бяха на PETS семинара във Варна на 1 май 1998 г., а също и на всички присъстващи. Разбира се, и на Богомил Станев, който е в комисията по международни проекти и беше много полезен за нашите комуникации. Поздравихме и благодарихме на членовете на борга на клуба за тяхната отлична програма и задълбочеността при планирането ѝ.

Сряда 8 юли. Много рано сутринта напуснахме Вигин и пристигнахме през София в Пловдив. Оттам отпътувахме за Пазарджик (общо 400 км от Вигин до Пазарджик) и отседнахме в хотел „Елбрус“. В 17 часа бяхме посрещнати от голяма група, включваща настоящия и бившия борг и почти всички ротарианци. След много полезна дискусия и анализи ние си формирахме ясна представа за клуба. Дистриктът имаше какво да изисква от този клуб, тъй като в периода 1995/96 г. той беше награден от паст дистрикт гуверньора Демостенос Апостолопулос за едни от най-добрите резултати, постигнати по отношение на развитието на техните месечни програми.

Президентът Трифон Коев ни създаде обективна представа за настоящата ситуация и за миналото на клуба. Той ни предостави годишната програма на клуба, разделена по месеци. Ние му благодарихме за топлото посрещане и за чудесната среща с членовете на клуба и борга. Поздравихме президента Трифон Коев, вицепрезидента Тодор Георгиев, елект президента 1999/2000 - Михаил Опълченски, секретаря Петър Христов, паст президента Константин Зялков и Славчо Славчев. Изпратихме нашите най-добри пожелания на вицепрезидента на клуба, настоящем народен представител - Панайот Ляков, и на всички членове на борга от времето, преди клубът да бъде чартиран. Моят представител Джон Цифлакос ги помоли да присъстват на голямата междуклубна среща на следващия ден в Пловдив. Ротари клуб - Пазарджик, е считан за добър клуб, който има връ-

зки с Гърция.

Връщайки се обратно в Пловдив, ние имаме възможността да се срещнем с членовете на борда на пловдивския клуб в специална голяма зала в хотел „Санкт Петербург“, предоставена за ползване на Ротари. Присъстваха членове на стария борд с наместника президента Дечко Дечев, художник, също и членове на настоящия борд с президента им Григор Михов, архитект. Това беше много интересна среща. Обсъдихме всички проблеми, касаещи Ротари клуба в Пловдив - реорганизация на Ротаракт клуба и организирането на двата нови клуба, чийто спонсор е той. Това са провижънъл Ротари клубовете в Казанлък и Асеновград. Обещах да ги посетя и да проверя отблизо проблемите им по време на програмата на тази визита. Отличното сътрудничество с дистрикта на този втори най-важен клуб в България беше още веднъж потвърдено с активността му при създаването на клубовете в Пазарджик, Смолян, последвани от Габрово и сега чартирането на двата нови клуба и реорганизирането на Ротаракт клуба. Представителят ми за България Джон Цифлакос, наместник дистрикт гуверньор, топло благодари на президента Г. Михов за неговия принос за мотивирането на Ротари клубовете в околността на Пловдив да ни помогнат да спазваме разписанието на нашата визита и да се съобразяват с времето за нашите срещи с клубовете. Аз също му благодарих, защото със съдействието и на президента от чартирането - Атанас Чаушев, програмата за младежки обмен се увенчава с успех, също и програмата за приемане на деца, предложена от РК - Кавала. За тези специални случаи аз предах и официалното признание на наместника дистрикт гуверньора Минас Вергас, председател на Комисията по младежки обмен в дистрикта, който осигурява и координира покани по тази програма, така че младите хора от България да могат да участват. Аз също предах и братския поздрав на ротарианските семейства от Кавала, Гърция, които са ключът към успеха на програмата.

Важно постижение е информирането и публикациите, които бяха изпратени на всички Ротари клубове в България от наместника президента Наско Начев, редактор и издател на списание „Ротари в България“, който ни

предостави и много полезна информация за клубовете и техните членове. При тази среща ние също имаме успех при дискусията на всички проблеми и задачи, поставени в дневното разписание.

Четвъртък, 9 юли 1998 г. След закуската се срещнахме с настоящия и бившия борд за дискусия по проблемите им. След това, придружени от президента Г. Михов, заминахме за Асеновград, където посетихме привицс клуба.

Посетихме също и манастира „Свети Кирик“, който предлага стаи за преспиване и отлична конгресна зала. Един от членовете на пловдивския клуб, Недялко Пеев, е бизнесмен и управител на този манастир. Той е и организаторът на чартирането на асеновградския клуб. Говорихме дълго време с всички и аз отново представих моята реч и темата на годината по обичайния успешен начин, както описах в началото.

Обменихме опит и информация при нашата първа среща с тази група бизнесмени и индустриалци.

Благодарихме на президента Недялко Пеев и неговите приятели и се върнахме обратно в хотела в Пловдив, където се срещнахме в специалната зала на Ротари с членовете на Ротаракт клуб - Пловдив. Уведомихме ги, че госпожица Наташа Лукова е пристигнала успешно в Кавала по програмата за младежки обмен и е добре. Уведомихме ги също за международната среща на ротарактори в Скопие.

Мулти дистриктът на Ротаракт на страните от Югоизточна Европа (SEERM) във Фиром е под покровителството на ротарианеца Питър Гоут, представител на президента за 1997/98 г. Такава среща се провежда в този регион за първи път. Тя има за цел да събере ротаракторите от Югоизточна Европа. Поканени са всички членове на Ротаракт.

Таксата за участие в тези семинари е \$90 на човек. Цената на стая в хотел „Континентал“ в Скопие за дванадесет часа - нощувка със закуска и обяд, е \$86.

Същия ден се срещнахме с членове на клуба, които са били в борда от времето на чартирането му досега. Видяхме се също и с помощник-гуверньора Калчо Хинов. Имахме много широк обмен на мнения и информация за интересни проблеми, засягащи клуба

като цяло и административните процедури по изискванията на Ротари. Отново представих речта си за темата на годината.

В междуклубната среща, която последва гореспоменатите дискусии, участваха представители на Ротари клубовете в Пазарджик, Асеновград и Пловдив и членове на Ротаракт. След това беше дадена галавечеря.

Петък, 10 юли 1998 г. Първите часове работихме с президента Михов и президента от чартирането Атанас Чаушев, запознах се с техните проблеми и разнообразните им ротариански проекти. След това посетихме церемониалмайстора на клуба Петър Стоилов, който беше изпълнителен директор на хотел „Санкт Петербург“. Ротарианците в България са благодарни за многото възможности, които той е предлагал на клуба. Сега г-н Стоилов управлява таверна-ресторант в старата част на града, наречена „Чевермето“.

Моята съпруга, ротарианецът Джон Цифлакос, ПДГ, и аз му благодарихме за всичко, което направи за промоцията и добруването на клуба.

След вечеря тръгнахме за Смолян и продължително пътувахме през големите гори в планината Родопи. Разстоянието между Пловдив и Смолян е около 100 км, но се взема за повече от два часа. Починахме си в хотел „Смолян“, управляван от президента от чартирането на Ротари клуба в Смолян Велко Брънчев (1994-95) и който ни посрещна.

След много кратка почивка се срещнахме с борга. Президентът на борга, притежател на транспортна компания, ни приветства и изложи постиженията и целите им. Една от тези цели е завършването на християнската църква в Пампорово (добре известен със ски-пистите си).

Секретарят Стоил Василев от Обединена българска банка спонсорира Ротаракт клуба. На срещата присъстваше също и паст президентът Георги Иванов, търговец на цигари. Секретарят Иво Царев, който работи в правителствена комисия по развитието на пограничните райони и който говори перфектен английски, ни служеше и като преводач. Хората, живеещи в този район, разположен над Ставруполис в Гърция, близо до Ксанти, са крайно заинтересувани властите да отворят българо-гръцката граница там и да се създаде

нова митница, за да може по-добре да се общува с Гърция - и в комерсиален, и в туристически аспект. При дискусии стана ясно, че въпросът се движи, защото е постигнато съгласие между правителствата. Георги Пампоров, член на Българската камара на ресторантьорите и хотелерите в района на Родопите (много красив планински регион), е силно заинтересуван да установи контакти с членове на техния спонсориращ клуб - Кавала, Гърция, и по-специално с тези, които работят в туристическия бизнес.

Събота, 11 юли 1998. На 90 км от Смолян е разположен гр. Кърджали. Моят представител Джон Цифлакос, ПДГ, замина за там следобед. Аз трябваше да се върна в София за други срещи. В Кърджали срещата се състоя в ресторант, притежаван от президента от чартирането на РК - Кърджали, Стефан Сираков, лекар анестезиолог, секретар в Министерството на здравеопазването на България. Паст президентът Димитър Милев информира за постиженията на клуба през периода 1997-98. Представителят за България Джон Цифлакос, ПДГ, представи на президента Георги Башков сумата от \$1000, изпратена от спонсориращия Ротари клуб от Кавала. В отговор те изпратиха топло благодарствено писмо, адресирано до президента за 1997/98 г. Христо Панагонулос и Мина Ницопуло 1998/99 г. от Ротари клуб - Кавала, заедно с благодарностите на института „Майка и дете“ и списък с нещата, които ще бъдат закупени с парите от РК - Кавала, на института за грижа за малките деца. Президентът Башков представи на български темата на годината.

Помолиха ме също да предам съобщение на РК - Кавала, и всички клубове в Северна Гърция за участие в тази програма за помощ на децата в България и благодарност за гостоприемството, оказано на децата от България. Те също ни информираха за телефонен разговор с участничката в програмата за обмяна на младежта Венета Георгиева. Тя се е обадил от остров Mytilini, Гърция, изпълнена с ентузиазъм и благодарност за чудесното пътешествие от Кавала до острова и е изказала своето удивление от чудната природа на Lesbos. Ротарианците също благодариха на РК - Кавала, за топлото посрещане на

гецата от България, и по-специално на семейството на ротарианеца Алекс Димополус, помощник-гуверньор, отговорник за програмата в тази част на дистрикта.

Паст президентът Сираков зададе на дистрикт гуверньора следните въпроси: „Как дистриктът избира гуверньор и участват ли българските клубове в този избор?“ Отговор даде Джон Цифлакос, ПДГ, който обясни, че Дистрикт 2480 е единственият, който прави ПЕТ семинари и конференции в добавка и за България, за да обучава членовете на клубовете. Дистрикт 2480 не получава никакви такси от български клубове, а обратно - парите, събирани от клубовете (5 долара на година базисно), не се ползват, както е било договорено за прегови от английски на български.

Той благодари на ротарианеца, който зададе този въпрос, защото това му даде възможност да попита къде всъщност отиват тези пари и на кого се плащат. За да завърши информацията по въпроса, той декларира, че три пъти лично е канил български ротарианци да си подадат кандидатурите за дистрикта, но не е получил отговор. Независимо от това от 1.07.97 г. дистриктът е назначил за пръв път в историята си помощник-гуверньор, отговарящ за България. След шест месеца в гръцката част на дистрикта четирима гръцки помощник-гуверньори са били назначени за втората част на ротарианската 1997/98 година. Те са служили само 6 месеца, докато българският е бил назначен за една година и в прибавка, за да уважим (или да спазим задълженията си към) българския Ротари, назначението му ще бъде подновено. Също за информация на членовете на Ротари Цифлакос каза, че ще предложи нови четирима български помощник-гуверньори, така че процедурата да бъде още по-демократична и да се улесни контактът с гуверньора на Дистрикт 2480. По-нататък той напомни на гжентълмена, който повдигна въпроса, че Дистрикт 2480 е единственият, който запазва сътрудничеството между два народа (българския и гръцкия) с приемливи процедури. Гласуването в дистрикта на генералните събрания през последните шест години положително е сто процента демократично. По-нататък за избора на гуверньор на дистрикта, следвайки правилата на

Ротари, трябва кандидатът да има най-малко седем години служба, което в момента не важи за българските клубове, просто защото те не са съществували седем години. Г-н Цифлакос помоли президента Сираков да изучи уставите и да се запознае с ценза за кандидатите и през следващите избори да информира изборното тяло за възможностите и правата на всеки ротарианец да кандидатства.

Всички присъстващи благодариха на господин Джон Цифлакос, ПДГ, за просвещаващия отговор, отнасящ се до въпроса за активността и доброта воля в дистрикта.

Втори въпрос: Ротарианците от България помолеха РК - Кавала, да поеме инициативата и да прави повече визити за по-добро съдействие. Джон Цифлакос обеща да предаде това на РК - Кавала.

Заседанията продължиха през следобедните часове и до късно вечерта. После бяхме поканени на вечеря в новия хотел „Акация“, много близо до язовира. Присъстваше също и Калчо Хинов, помощник-гуверньор за България. Бяха разгледани много други молби, като предоставянето на визи на българи, които искат да посетят Гърция, създаването на нови митници в Тракия, стипендии и други ротариански програми. Всички те бяха дискутирани и аз дадох пълни обяснения, както и за другите програми за новия период. Проблемът за издаването на визи е всъщност проблем, възникнал от създаването на шенгенското споразумение на Европейската общност, което Гърция е подписала и което засяга всички граждани от трети страни. Ако страната няма взаимно споразумение, визите се издават директно от централния офис в Брюксел. Това може да отнеме време, но се очакват облекчения.

Имаше също и други интересни въпроси, отнасящи се до организацията, идеите и програмите на Ротари, въпроси по конституцията на Ротари и конституцията на клуба. Те бяха ясно обяснени и добре разбрани.

Беше много интересна и плодотворна вечер с добра обмяна на информация.

Големи благодарности трябва да бъдат отправени към РК - Кърджали, членовете на борда и архитект Станислав Луков и неговите бизнесприятели, които ни оказаха помощ при

контактуването с Хасково.

Неделя 12 юли 1998 г. Разстояние-то между Кърджали и Хасково е 55 км. Нашите приятели от Кърджали ни придружиха до хотел „Ауга“ в Хасково, където ни очакваха президентът от чартирането Петър Гюбеклиев, наист президентът Любен Атанасов, лекар хирург, и настоящият президент Латю Латев, инженер.

Бяхме поканени да отидем в ресторанта „Росана“, където клубът е провеждал сбирките си преди чартирането. Ресторантът принадлежи на наист президента Гюбеклиев, който даде безплатен обяд. Благодарни сме му за любезното отношение. На тази вечеря присъстваше също и гъщерята на президента Латев като преводач. Тя е студентка по икономика във Виена.

Срещнахме се с борга в хотел „Романтика“, който е извън града. Направихме аналитична проверка на клуба, награден през последната година от ПДГ Тзумас на конгреса в Йоанина. Причината за наградата беше добрата месечна програма на клуба, неговото участие в дейността на дистрикта и взаимовъздействието със съседните Ротари клубове извън България като Орестиада в Гърция, неговият спонсориращ Ротари клуб Дигимотики, също така и български клубове, които са госта галече като Вудин. Клубът участваше и в ПЕТ семинара във Варна.

Клубът изпрати най-доброто месечно писмо на Ротари клуб от България със снимки и пълен отчет за програмите им и новостите от РИ.

Тъжен факт за отбелязване е, че нашите белгийски приятели от Ротари клуба във Весалис са оттеглили своето решение да направят дарение, което беше предложено при посещението на двата гръцки дистрикта на стойност \$42 000 за ваксина против хепатит Б за рискови групи деца.

В открития ресторант „Асеновец“, съвсем близо до хотел „Романтика“, в много весела обстановка и идеално време и с отлична подготовка се състоя много успешна среща. Тя започна с молитва на свещеник, който стоеше през цялото време с нас като представител на църквата. Присъстваше и областният управител на Хасковска област, която е много голяма. Преди да започне вечерята, се извърши смяната на двамата президенти

в обичаен ротариански стил и аз отново представих моята реч с темата на годината. Беше достатъчно просторно, така че всеки, а там имаше много хора, да може да седне и да слуша. След края на срещата хората останаха много часове, за да слушат български и гръцки песни. Накрая, много късно, към един часа след полунощ, се прибрахме в хотела за почивка.

Понеделник, 13 юли 1998 г. Сутринта имахме работна среща с президента Латю Латев. След това той беше така любезен да ни предложи малка екскурзия из града. Преди да го напуснем, му благодарихме и помолихме да предаде нашите благодарности на борга и всички членове на клуба за прекрасното посрещане и добре организираното събиране в наша чест.

Разстоянието до Стара Загора е отново 55 км. Преди обег пристигнахме в хотел „Верея“. Там ни очакваше наист президентът Георги Петров. Тъй като хотелът беше в ремонт, ни заведоха в друг централен хотел на име „Езерото“. Започнахме работа доста рано вечерта. Срещнахме се с членовете на борга на директорите и някои членове на Ротаракт клуба и президента от чартирането Стефан Гърдев.

Имахме много успешно представяне пред медиите, осъществено с помощта на журналистката Стоянка Цачева. По време на представянето ми бяха зададени много добри въпроси за това какво е Ротари, какви са програмите и друга разнообразна информация, отнасяща се до Ротари, на които давах точни отговори през цялото време.

Започнахме срещата с борга на директорите. Представени бяха президентът на клуба Николай Гаджев и секретарят Алекси Марулев. Срещата отне около два часа и половина. Следвахме процедурата като при останалите клубове.

Имахме обща среща на членовете на клуба, техните съпруги и много поканени гости. Присъстваше също и кметът на града господин Цанко Яблански, също член на Ротари клуба, Калчо Хинов, помощник-губернор за България, заедно с Цветко Кагийски, секретар на клуба в София, Стоянка Цанева, наист президентът Тодор Груев и елект президентът Атанас Лазаров. Последва смяна на административната в клуба и представянето на

моята реч с темата на годината. Беше много добре организирана среща с много голямо присъствие и много хубава вечеря.

Вторник, 14 юли 1998 г. От Стара Загора преди обед пристигнахме в ресторант „Капитал“, място за срещи на новия РК - Казанлък, който очаква да бъде чартиран, спонсориран от Ротари клуб - Пловдив.

Бяхме посрещнати от президента за 1997/98 г. Илиян Дончев и от новия президент Денко Денков 98/99. Присъстваше и президентът на пловдивския клуб Григор Михов, който ще бъде специален представител на дистрикта и отговарящ за новия клуб. Джон Цифлакос, ПДГ, ме информира, че този клуб е напълно готов да бъде чартиран, всички членове и длъжности са били вече проверени от моя предшественик Панагиотис Тзумас, но до този момент те не са представили официална молба, нито са платили таксата на РИ. Ние им помогнахме в подробностите и още веднъж проверихме всички формуляри и списъка на членовете за чартиране и във всичко, което беше необходимо, така че документите им да бъдат одобрени от Ротари интернешънъл колкото е възможно по-бързо.

След срещата с борда, която продължи с процедурата по отчета, ние се срещнахме с останалите членове с изключение на някои от тях, които бяха извинени заради това, че беше работен ден и техните ангажименти не им позволяваха да присъстват. Госпожа Гинка Щерева, президент на обществения клуб „Саракацанон“, говореща английски и гръцки, ни беше преводач.

Последва полезна дискусия с всички членове. Представих отново речта си с темата на годината с обичайната процедура и им обясних техните задължения като ротарианци, наблягайки на хуманитарните програми на РИ и нашия дистрикт, идеалите за служба - да поставяш службата към обществото над личните интереси. Предадохме им най-добрите си пожелания за техния успех и нашите благодарности. Ротарианецът Стоян Желев, инженер по индустриална енергетика се интересува от производството на вятърни електроцентрали и помоли за контакти и перспективно сътрудничество. Ако има някой, който се интересува, моля да ни предостави адреса си.

Габрово не е далече от Казанлък, но трябваше да прекосим планинския проход Шунка. Там на най-високото място в централна България има монумент, който и бил издигнат в памет на руските войници, загинали в борбата срещу турците по времето на освобождението на България в миналото. Толкова е високо, че когато погледнеш на юг, можеш да видиш над планините Егейско море и остров Егея. Ако погледнеш на север, виждаш река Дунав и Румъния, а на изток - Варна, Бургас и Черно море.

В хотел „Балкан“ в Габрово, ние се срещнахме с паст президента на Ротари клуба Божидар Стойков. Той ни приветства вместо Тодор Шандурков, който отсъстваше.

Имахме среща с членовете на провижънъл Ротаракт клуба, с които веднага започнахме да си сътрудничим. Това е нова група от млади момчета и момичета, всички те са студенти в университета и имат огромно желание да работят за Ротаракт и да служат на обществото си. Повечето от тях говорят английски. Това ще бъде един обещаващ клуб за Ротаракт. Отново обясних на всички за Ротари, неговите цели, мисия, програми и т. н.

Състоя се среща с борда на директорите на Ротари клуб - Габрово, присъстваха паст президентът Румен Шумков, елект президентът Здравко Кузев, вицепрезидентът Иван Арменски, секретарят Петър Шандурков и много други. Прегледахме всички детайли на програмите на клуба по гореописания начин. Когато пристигнаха всички останали членове на Ротари клуба в Габрово и споменатите вече ротарактори, аз изнесох речта си с темата на годината.

Сряда, 15 юли 1998 г. Отлагането на нашата среща с РК - Велико Търново, стара столица на България, ни даде време за няколко часа за разговори с паст президентите В. Стойков и Румен Шумков. Той ни връчи флагче на неговия клуб, което да предадем на РК - Вудин, по време на церемонията по чартирането. Паст президентът Румен Шумков ни заведе до своята фабрика и се погрижи да се потвърдят нашите срещи в останалите градове. По време на тази процедура ние осъзнахме колко е трудно да се осъществяват комуникации извън Гърция. Отне му около 10 телефонни разговора и около 20 мин., за да

се свърже с Бургас, но междувременно успяхме да обсъдим интересни въпроси, относно Ротари клубовете в България, така че ние да можем да си извадим собствени заключения. Благодарихме и пожелахме късмет на всички ротарианци от Габрово.

В 13 ч. бяхме в Сливен, където ротарианците чакаха нашето пристигане - президентът от чартирането Николай Консулов, секретарят Подмолев, архитект и художник. Срещата се състоя в нов и модерен хотел, открит преди няколко дни. Художникът ни предложи свое собствено вино и ни показа свои творби. В много приятна атмосфера, в стая с климатик, в удобство ние дискутирахме всичко, което засяга клуба, и им казахме какво да правят. След като им благодарихме, ние заминахме за Ямбол.

Придвижвахме се през деня при много високите юлски температури, за щастие само 28 км. Пристигнахме в хотел "Тунджа" в 17 ч. Там ни посрещна паст президентът Юрий Чобанков.

Отново имахме гълга и плодотворна дискусия с членовете на борда на Ротари клуба. Този нов клуб упражнява много обширна дейност. Те са закупили и монтирали градски часовник на фасадата на окръжната библиотека. На откриването са присъствали и паст дистрикт гуверньорите Тзумас и Цифлакос.

По време на срещата с борда, която протече по обичайния начин, ние дискутирахме и отговорихме на различни проблеми и въпроси.

Вечерта участвахме в много впечатляваща, за условията на този сезон, голяма и вълнуваща среща с широко посещение на ротарианци от други клубове със съпругите им, общественици, градски управители, радио, вестници, телевизия и т. н.

Този клуб присъстваше на ПЕТ семинара във Варна и иска да установи контакти с гръцките Ротари клубове в Тракия на р. Еврос, и Кавала. Президент е Владимир Попов '98/99, а елект президент Митко Филипов.

Нямахме много за обсъждане по миналото на клуба. Проверихме още веднъж състоянието на клуба и говорихме доста за бъдещето му. Аз им обясних как работи Ротари, как функционира администрацията, какви са задълженията на помощник-гуверньора и неговите връзки с президентите

на Ротари клубовете, как те биха могли да взаимодействат и т. н.

Когато всички членове бяха налице, отново представих темата на годината по стандартната процедура, след това по време на вечерята дискутирахме Ротари и неговата конституция, разпоредбите и много други интересни въпроси. След като си тръгнахме, те продължили да се забавляват още гълго.

На 16 юли 1998 г. с две коли, секретарят на клуба, елект президентът, един археолог, двама превозачи и ние прекарахме много интересна сутрин, посещавайки два от градските музеи. Единият е в града, а другият в археологическата местност Кабиле. Благодарихме на борда за добрата организация и подготовка и с най-добри впечатления отпътувахме от Ямбол.

След 93 км пристигнахме в хотел "България" в Бургас. Там ни очакваше президентът на местния Ротари клуб Петко Йовчев, архитект. Имаме важна среща от 19 до 21 часа с членовете на борда на директорите. След като получих цялата информация, исках да допълня впечатленията си и попитах за програмите на клуба. Те ме уведомиха за една много важна програма за оказване на помощ при ремонта на голям дом за сираци. Развитието на проекта се извършва с помощта на английски ротарианци, които наскоро са ги посетили. Те ангажират млади хора, които работят безплатно, и се нуждаят от пари, за да се реконструират специфични части от дома.

Аз обясних някои от начините да се помогне чрез програмата Matching Grants на фондацията "Ротари", системата на поделяне и много ограничените възможности на нашия дистрикт. Обещах на следващата сутрин да посетя приюта и тогава да им дам мнението си. След като свърши гългата дискусия, засягаща проблемите, програмите и устройството на клуба, се събрахме с всички членове на клуба. Ние поканихме президента от чартирането на вечеря в ресторанта на хотела.

17 юли 1998 г. Президентът на РК - Бургас, Петко Йовчев ни заведе да разгледаме приюта за сираци в града. Той е част от програмата на клуба.

Специална група от ротарианци от бургаския клуб са решили през ми-

налата година да разширят капацитета на приюта, като се построи още един етаж и допълнителни стаи за складови помещения към съществуващата много красива неокласическа сграда, която е в много лошо състояние. Приютът е предназначен за много малки нещастни деца в училищна възраст. Използва се и като училище от тях. След смяната на комунистическия режим този приют попада под управлението на кметството, което няма възможностите да го управлява успешно. Много и различни са спонсорите като местното мебелно предприятие, което се заема да смени обзавеждането, дървените легла, гардеробите за дрехите на всяко дете. Всичко е в много лошо състояние, стениите навсякъде имат неотложна нужда от възстановяване. Особено лошо е водоснабдяването, а парното отопление не съществува. Всичко спешно се нуждае от помяна.

Специалната група от ротарианци от бургаския клуб са направили новия строителен план и са платили, за да вземат лиценза от съответните власти. В миналото спонсори са давали пари, а сега техните наследници трябва да продължат отново да дават пари, но за нещастие парите ги няма. Ротарианците са поискали помощ, но в банката има само 50DM. Бюджетът за цялостния проект е \$160 000, от които ротарианците са поели задължението да съберат каквото могат, за да платят плановете, разработени с тяхна помощ, на стойност \$8000. Те вече са събрали \$3000, които са отишли на вятъра, защото са били в левове в банката и инфлацията ги е обезценила. Ясно е, че ротарианците няма да могат да вършат инициативата си. Те казват, че ще намерят пари от други източници. Междувременно искат пари от Ротари. Обясних им, че има някои източници, които могат да използват, като системата Share, Matching Grants, но толкова много пари няма в наличност. Биха могли да бъдат привлечени някакви средства по тези програми за поправката на някои от системите, като парно, водоснабдяване и т. н. Но всичко трябва да се извърши стриктно спрямо правилата на Ротари интернешънъл.

След приюта посетихме заедно с президента на клуба голямата и представителна църква „Св. св. Кирил и

Методий“. Тази много впечатляваща църква има чудесни византийски стенини рисунки, които са почти напълно унищожени от влагата или по време на чужда окупация. Сега църквата се реставрира от нейни фондове и спонсори. Влагата е отстранена и покривът е поправен. Но пари за рисунките няма. Срећнахме се с един свещеник и един художник, чиято цел и мечта на живота е да възстановят тези рисунки. Всеки 11 май има голям фестивал в чест на двамата светци от Гърция, които са донесли духа на кирилицата и християнското учение по тези места. Уведомиха ни, че много гърци идват да се молят в тази църква. Възстановяването на картините ще продължи 10 години. Пълната им площ е около 30 000 кв. м. В момента църквата е напълно независима в своето управление, има свои собствени пари, с които разполага, но те са все още недостатъчни за подобен ремонт. Кметът на града се опитал да помогне, но неговите възможности също са малки. Представиха ни снимки на работи на този художник, които изглеждаха много впечатляващо. Трябва да се провери дали Matching Grant може да им помогне. В Бургас все още живеят много гърци, които говорят майчиния си език. Мисля че това е програма, която заслужава подкрепа.

Същия ден посетихме Созопол, недалече от Бургас. Това е много стар гръцки град и там все още има гостя хора, които говорят гръцки, но повечето от тях са много възрастни. Техните имена все още са с гръцки корени и много от тях имат роднини в Гърция. Беше много сантиментален момент, когато казахме, че сме от Солун. Проучихме възможността за нов Ротари клуб там, но това е туристически обект, който е важен само през лятото. В ранната вечер имахме двучасова среща с борга. Запознахме се проблемите на този клуб и на РК в Сливен.

В наша чест беше подготвена официална среща-вечеря в добре поддържания и украсен салон на хотела. Преди вечеря аз отново представих моята реч с темата на годината. Госпожа К. Барова, която е сопрано в местната опера, свири на пиано и изпя няколко известни класически произведения.

18 юли 1998 г. Напуснахме Бургас и след 132 км пристигнахме в центъра

на Варна. Срегнахме се с президента Донко Марев и секретаря Димитри Радев. Незабавно проведехме среща с членове от борда на директорите от РК - Добрич, запознавайки се с проблемите и проектите на клуба. В същото време Джон Цифлакос, ПДГ, работеше с новото ръководство на Ротаракт клуб - Варна, според дневния график. Точно преди края аз също се присъединих към тях, така че имах възможността да се срещна и да се запозная с положението на техните членове и да ги окуража и мотивирам.

Срегнахме се с новия борд на РК - Варна, президента Валентин Йосифов, секретаря Стефан Вълков, пасти-президента Борис Корновски.

Отново същата процедура: запознаване с проблемите, обясняване на техните задължения, разговори за фондацията „Ротари“, Matching Grants и Share и отправяне на молба за участие в програмите на РИ. Другите точки от дневния ми рег също бяха изпълнени. С всичките споменати погоре клубове се срещнах и на ПЕТ семинара във Варна. След вечеря в специална зала на Двореца на културата във Варна имахме обичайната среща с всички присъстващи ротарианци. Аз представих моята реч с темата на годината.

Ротари клуб Добрич. Съжаляваме за факта, че нито един член на борда на директорите на РК - Шумен, който е в процес на организиране, не присъстваше, въпреки че бяха поканени и се бяха съгласили да дойдат. Нито пък са завършили и предали всички документи за тяхното признаване или са изпратили на РИ таксата от \$15 на човек. Всичките 23 членове са посрещнали губернатора, по това време Тзумас, ПДГ, и моя представител за България Джон Цифлакос, ПДГ, през миналата година.

В 16 ч. бяхме на път за Русе. Пристигнахме за 3 часа в хотел „Дунав“. След заслужена кратка почивка в 20 ч. се срещнахме с членовете на борда на РК - Русе, президента Владимир Недялков и секретаря Стоян Стартев. Те ни благодариха за помощта, получена от Англия чрез ротарианеца Дагуел и неговата съпруга Кристина с помощта на РК - Превеза. Обясних им процедурата за получаване без трудности на помощта, събрана в Превеза, която е близо 6,5 тона суха храна, консерви и над 1500 чифта обувки и облекло. Важно е тази помощ да

бъде транспортирана възможно най-бързо до тях в България, в противен случай храната, събрана в митническите складове, ще бъде унищожена. Моят представител за България и председател на комитета „Помощ за България“ - Тзумас, беше вече уведомен и се надяваме, че помощта ще пристигне безпроблемно.

Още веднъж попълних моя въпросник с участието на всички членове в борда на директорите на Ротари клуб. За да си създам представа за устройството на клуба, аз им дадох обяснения и отговори на всичките въпроси и решения на техните проблеми. Накрая им напомних още веднъж техните задължения, завършвайки всички точки от дневния си рег. След срещата с борда пристигнаха всички членове на клуба с изключение на пасти-президента от чартирането Кацаров, който се беше свързал посредством Цифлакос, ПДГ, преди месец, за да информира всички членове за моето пристигане. Неговото отсъствие беше извинено, тъй като заинтересоваността му от Ротари клуб е добре известна.

След вечеря ние обсъждахме и обменяхме идеи и всички присъстващи отдадоха цялото си внимание на моята реч на английски с темата на годината. Бяха направени няколко снимки. Постигна се атмосфера на топло разбирателство и добронамерен дух. Напуснахме Русе с най-добри впечатления относно тяхното посвещаване на Ротари. Със сигурност тези ротарианци имат добри идеи за Ротари и духът на приятелство и сътрудничество цареше през цялото време, прекарано там.

19 юли 1998 г. На следващата сутрин имахме още една кратка среща. Преди да тръгнем, уведомиха ротарианците от следващите клубове, които възнамерявахме да посетим. Техните неуморни президент и секретар си взеха сбогом с нас, пожелавайки ни успешно продължение на програмата. Пътувахме на северозапад, успоредно с брега на река Дунав и границата. Пристигнахме в Свищов. Бяхме приветствани от президента проф. Атанас Дамянов, ректор на университета, и от всички членове на клуба в Свищов, на който предстои да бъде чартиран. Те са много впечатляваща група от бъдещи ротарианци, представящи много квалификации, които ще формират нов клуб. Бяхме

поканени в една пристройка на университета, където проведохме срещата. Там ни очакваха и група членове от Плевен, които бяха дошли да говорят с нас и да участват в срещата.

Разделихме се на две групи - една по-голяма с членовете на борда на РК - Свищов, заедно с членовете на клуба, която поех аз, и друга - по-малка, с групата от Плевен, включваща президента от чартирането Иван Бочуков, който говори и френски. Тази група пое Джон Цифлакос, ПДГ, така че не се нуждаехме от преводачи.

Дискутирахме около час и половина и получих всичката ми необходима информация за настоящата организация, структурата и възможностите ѝ. Аз обясних какво е Ротари, задълженията им и другите условия. След това отново представих речта си с темата на годината.

Втората група, водена от г-н Цифлакос, обсъждаше проблемите на РК Плевен - „изчезването на техните пари за таксите за РИ по време на превеждането им“. Джон Цифлакос, ПДГ, записа техния проблем и им обясни, че привиек клубът в Плевен може отново да се учреди, когато най-после техните пари се получат в РИ. Тази група също изслуша моята реч.

В същата сграда на университета, в отделни помещения, ни очакваше много гълга и голяма маса с обяд. Докато отправяхме ротарианските си поздравления, ние си разменихме и флагчета, като те ни връчиха и едно за РК - във Вудин, което да предадем лично следващия понеделник при чартирането.

Както бях правил досега във всеки клуб, който посетих в България, аз предложих на президента на клуба:

- 1) красива Ротари писалка, която купих в Анахайм. Казах им, че всяко напълване може да напише 200 картички, и им пожелах да го презареждат поне още пет пъти през ротарианската година;

- 2) малко флагче с темата на годината;

- 3) малък подарък (ротарианска значка за гами) на съпругата на президента;

- 4) знамето на Дистрикт 2480 с темата на годината „СЛЕДВАЙ РОТАРИАНСКАТА СИ МЕЧТА“, колелото на Ротари и главата на Александър Велики, чийто образ е свален от древна монета и е символ на големия

пълководец с такива управленчески способности, че е успял да обедини всички народи и страни, които е завоювал. На секретаря подарих друга ротарианска значка и няколко картички с темата на годината на различни езици, за да ги попълнят и ги помолих да го направят поне сто пъти.

Гореспоменатата процедура на подгаряване беше извършена във всички клубове в България и в Гърция и продължава да се изпълнява във всички клубове, които посещавам. Отбелязвам го сега, тъй като РИ не одобрява привиек клубовете да си отпечатват флагчета, картички и писма при кореспонденция с чуждестранни клубове. Но тъй като срещнах сериозни намерения и отговорни, професионални действия на най-високи ниво, трябваше да ги уважа като съществуващи Ротари клубове, като признание и спомен от тази година.

След вечеря ние си тръгнахме удовлетворени от резултатите на нашето посещение. Преди това поздравихме ръководството на новия клуб и им дадохме напътствия, така че той да бъде одобрен възможно най-бързо като РК. След това решихме да минем през Плевен, без да спираме, тъй като в Свищов срещнахме цялата група от техния клуб и вече бяхме разговаряли. Пристигнахме в столицата, в грандхотел „София“. Там се срещнахме с ПДГ Панайотис Тзумас, който пристигна на сутринта със самолет от Гърция, за да се видим поради две причини.

Първа причина: да донесе хартата по чартирането, която е пристигнала същия ден, както бях информиран от РИ от Еванстон. Тъй като клубът е бил признат по време на неговия мандат и това е негово постижение, той трябваше да бъде с нас по време на чартирането.

Втора причина: за да работи като член на борда на нашия дистрикт, да обяви новите служители на дистрикта (четирима нови помощник-губернори), за да научат те какви са техните задължения, какво могат да очакват от клубовете, как да работят с администрацията им, какви са задълженията на ПДГ, които аз много точно определих както са в работната книга на Ротари, така че да не срещат по-нататъшни проблеми.

Имахме разширена дискусия с ПДГ Тзумас, като резултат от натрупания ми опит през неделната вечер.

На тази среща настъпва помощник-губернорът Калчо Хинов беше определен като помощник-губернор за общността и хуманитарните програми в България. За жалост, ние не можахме да отложим тази среща между мен и Тзумас, ПДГ, поради краткото време и необходимостта да продължим нашата работа с клубовете на нашия Дистрикт 2480.

20 юли 1998 г. Втората ми среща бе с членовете на Ротаракт клуб - София, с президента Християн Клявков, секретаря Лъчезара Чаушева, дъщеря на нашия нов помощник-губернор за България, регион Пловдив, отговорния председател на комисията в РК - София, за Ротаракт Димитър Георгиев. Това е един от най-добрите Ротаракт клубове, които съм срещал, с широка програма с хуманитарни и социални цели. Моята скала за развитие на анатомичния образ на клуба носи №1400, като им давам степен 100 за всяка програма от дейността на клуба. Те имат много програми, между които: Web страница в Интернет; програма за контрол на движението, специални места със знаци за пресичане на инвалиди в участъци от централната част на София, в съдействие с властите и пътна полиция; 4-ото ежегодно тенис парти за младежите от Ротаракт в България; традиционното събиране на грехи за бедните и приютите; спонсорирането на нов Ротаракт клуб в Хасково, България. Тази година е била посветена на паметта на член на Ротаракт София, който е починал. Вертикалната реорганизация на клуба, високата активност и по-добрите резултати се увеличават от международните контакти. Предвижда се международна среща на Ротаракт клубовете през 1999 г.

Среща с новия провижър РК в София, който ще се казва РК „София Витоша“. Родил се е нов динамичен клуб. Той е спонсориран от РК - София, и ще бъде вторият клуб в града. Аз се срещнах с всички чартирани членове и те оставиха у мен отлични впечатления. Всички те са ентузиастични и добре мотивирани. Техният списък с квалификации показва добра смесица от учени, бизнесмени, индустриалци и важни представители на местната власт, като управителя на Софийска област, директора на наземната служба на летище София, член на парламента, заместник-министър на Ми-

нистерството на транспорта, министър на друго министерство, старши офицер от Генералния щаб на армията, представители на медиите: радио, телевизия и вестници и някои други с различни квалификации. Вече има 28 потвърдени членове. Аз им обясних задълженията и отговорностите като бъдещи ротарианци, начина за избор на нови членове за техния клуб, точните формуляри на РИ, правилата за нарастване на членството и присъствието на членовете, програмите на РИ, фондацията, ротарианските месеци и т.н. Набелязах на необходимостта и на смисъла на това да имат възможно най-добрите връзки с техния спонсориращ клуб. Клубът вече е провел 32 срещи и има впечатляващ списък от програми за служба на обществото и хората. Имаше много полезна среща с този нов клуб.

Среща с борда на РК - София. Това беше важна среща, тъй като този клуб е първият в България и е най-важен. Ние дадохме инструкции и изяснихме начина за разширение на новия клуб „Витоша“ и потвърдихме отговорността на ротарианците за новия клуб.

РК - София, е и спонсор на няколко други клуба в по-централни и големи градове. Той се характеризира с непрекъсната смяна на членовете, защото има голям брой членове, принадлежащи на цивилната и военната администрация и дипломатическия корпус, така че те се движат продължително. Това създава низходяща тенденция на клуба, но и също възходяща тенденция в дейностите му. Ако линиите се изравняват, не е лошо, иначе възникват проблеми.

Президент на клуба за тази година е ротарианецът Евгени Личев, собственик на строителна компания, отлична личност, спокоен, умерен, създава впечатлението, че знае какво прави. Секретар е ротарианецът Петрозар Петков, директор на Националния институт за културните паметници.

Те са създали важни програми като комисията „СЛЕДВАЙ РОТАРИАНСКАТА СИ МЕЧТА“, социална програма за помагане на приютите за сираци в България, подпомагане на международни проекти, програма за развитие и подобрене на вторичното финансово образование в държавните училища, програма за развитието на

приятелството и близките контакти и отношенията с РК от Претория, Южна Африка, програма за организирането на покровителство и гарения за едно от сиропиталищата в София, програма осведомяване на обществеността за дейността на Ротари, програма за организацията и съдействие на изданието, редактирано и издавано от РК - Пловдив, наречено „РОТАРИ В БЪЛГАРИЯ“, с редактор Наско Начев, много способен ротарианец, който издава забележително, добре печатано списание; програма за изпълнение на хуманитарното развитие на РК - Ландау, Германия, програма за подпомагане на развитието и изпълнението на френската ротарианска организация „Гостоприемство без граници“ за българската географска област. Дейността им като цяло е голяма и впечатляваща. Впечатляващи са и техните международни връзки с други европейски клубове и участието им в изпълнението на хуманитарните им проекти в България. По-пълно описание на дейността не е предмет на този доклад. Ще се нуждаем от няколко страници повече за по-пълно изброяване, но това ще бъде направено, когато техните програми бъдат завършени. Като цяло това е един активен клуб.

В хотелския ресторант на първия етаж се състоя редовната среща, която този път беше много официална заради посещението на губернъра. Присъствието беше голямо и се получи важна среща с областния управител и други високоставени лица, политици, депутати, посланици от дипломатическия корпус, съпруги на ротарианци и техни приятели, ротарианци от отдалечени страни, които са на посещение в София. Те бяха изпълнили голямата зала докрай, когато официалната среща започна точно в 13 ч. Преди да започне обедът, представих с огромен успех речта си на английски с темата на годината.

След обяд тръгнахме за последната стъпка от нашето пътуване към Вигин. Причината за нашето второ посещение след 14 дни беше предаването на картата за чартирането от ПДГ П. Тзумас. Датата на чартирането върху картата беше от юни през последната седмица от годината, през която Тзумас беше губернор на Дистрикт 2480.

Тръбваше да пристигнем най-късно в 18 часа, защото официалната

програма започваше в 18.30. 215 км, повечето при много лоши пътища - тесни и на места пълни с дупки, на места със завои и обръщания, но затова пък през много красиви местности и гори, ние пристигнахме във Вигин. Имахме време само да сменим грехите си, а жегата навън трудно се издържаше. Както и да е, програмата по връчването на картата за чартирането ни възнагради за всички усилия и неприятности. Аз ви давам по-пълно описание на този празник, защото си заслужава да се прочете.

Взеха ни от нашия хотел „Нинов“ и пристигнахме при ресторант „Бонония“ - мястото за срещи на клуба. Всички членове на клуба и техните съпруги, заедно с роднини и приятели, ни чакаха пред ресторанта, който е с обновена фасада, на централно място в града, в парк до бреговете на Дунав. Церемонията по освещаването на това място за срещи на ротарианците беше изпълнена от двамата свещеници, а след това на стената, до главния вход, беше прикрепена голяма метална плоча с ротарианското колело и името на РК - Вигин. Церемонията беше много впечатляваща, красива и сантиментална.

След кратка разходка през парка, заобиколен от красиви вили, градски площи и неокласически сгради, които в момента постепенно се обновяват, ние пристигнахме на кея, където ни чакаше голям речен кораб за разходки, на име „Вигин“. Разходката по реката продължи час и половина, беше много вълнуваща, заради впечатляващата природа на река Дунав. На левия бряг беше България, на десния - Румъния. От едната страна беше град Вигин, а от другата - румънското му съответствие. За България Вигин е портата към речната търговия на България за всички, които пристигат от Централна Европа. Вигин е голям търговски център, голямо пристанище, голям док за шлепове и безмитна зона. Природата, заобикаляща града, с река Дунав е красива и забележителна. На борда ни бяха поднесени освежителни напитки.

Кулминационният момент на разходката беше изненада за нас. Когато достигнахме 44-ия паралел, внезапно на главната палуба на кораба, придружаван от божествена русалка, облечена в бяло, се появи и заста на пред нас възрастен и доста висок

господин, който беше леко пиян, облечен като гръцкия бог Посейдон в бяла роба. Държеше в ръцете си голям и дълг тризъбец. Носеше кофа с вода, всички трябваше да отидем при него и той ни поздравя, като ни мокреше главите и лицата с китка трева, която всеки път потапяше във водата, така че всички получихме своята благословия. Кофата с вода беше постоянно пълнена от реката. Беше като кръщение. Там си спомних, че обикновено хвърлят хората във водата, за да завършат кръщението им. Така че ние бяхме много щастливи, когато не ни изхвърлиха в Дунав. Това е обичай, който се изпълнява, когато някой пресича паралел и за пътниците на борда това си е приключение.

ПДГ Цифлакос, облечен безупречно, вероятно защото беше започнал да се опасява, че ще бъде хвърлен във водата, коленичи и започна да подскача, правейки движения с ръце като че ли плува към големия Посейдон, бога на дъгвите, и му целуна ръка. Като резултат получихме по-голямо количество вода по главите и лицата си. Беше много смешна сцена и всички започнаха да се смеят и да пляска с ръце на клубната администрация за тази приятна изненада.

Вероятно ПДГ Цифлакос е помолил с разкаяние бог Посейдон да не ни хвърля в реката, защото сме ротарианци и добри хора.

Аз благодарих на ПДГ Цифлакос за шоуто и отбелязах, че е имал успех, така че Посейдон и хубавата му компаньонка русалката са приели разкаянието му и сме били спасени от всякаква вреда. Получих нова представа за възможностите на Джон Цифлакос.

Освежителните напитки, шоуто, красивата природа и приятната компания на нашите приятели ротарианци ни компенсирала за дългото пътуване и продължителното натоварване, което имахме през тези 14 дни, през които завършихме успешно и навреме нашата задача и цел - да посетим всички съществуващи Ротари клубове в България, чартирани, нечартирани, провижънъл и Ротаракт, всичко изпълнено по графика на ПДГ Цифлакос, за което аз все още имам да му благодаря.

Получихме и сертификати, подписани от Посейдон, които да послужат за всеки, който ги поиска и да потвърдят, че можем свободно да премина-

ваме. Датата беше 21 юли 1998, част - 20.07. По-късно започнахме да се връщаме и капитанът на кораба даде специална бутилка на президента на РК - Вигин, който постави вътре добре написано малко съобщение, което установяваше събитието по чартирането на РК - Вигин, и откриването на нов член на Ротари интернешънъл. След тържествено обръщение президентът хвърли бутилката във водата и вълните я понесоха много бързо към някое неизвестно място.

След това беше напълнен с въздух и пуснат огромен син балон с голямото златно колело на Ротари, името на РК - Вигин, и датата и мястото на чартиране, за да започне незнайното си пътешествие към морето.

Така Вигин беше кръстен като нов РК.

Върнахме се обратно на пристанището и се отправихме към средновековната крепост „Бабини Вигини кули“, или както още е известна - „Баба Вида“, много здрава крепост, датирана от 12 в., която е успешно възстановена. Както е писал Елия Челеби, испански пътешественик от XII в., Вида е името на дъщерята на местен българския владетел. Легендата разказва, че девойката не искала да се омъжи и построила тази крепост, за да живее в нея до края на живота си.

Крепостта се намира на най-високото място в областта, заобиколена от дебели стени, на върха на които са построени специални амбразури. На тях бяха поставени и горяха няколко факли. В средата на открито беше издигната сцена, на която камерен оркестър от млади музиканти свиреше романтична класическа музика.

Гости на празника бяха представители на областта, бивши и настоящи членове на правителството. Хартата на новия РК беше връчена на президента на клуба от ПДГ Тзумас. След това закачихме значки на всички нови членове, пожелавайки им да ги носят с гордост и никога да се ги посрамят. Беше една много трогателна ротарианска церемония.

Върнахме се в ресторант „Бонония“, където ни чакаше официална вечеря. В 23 ч. аз направих моята 21, финална за това пътешествие, реч с темата на годината. В 1.30 ние напукнахме срещата и нашите нови приятели като им пожелахме здраве, просперитет и успешна кариера на клуба в света на Ротари.

Станахме в 5.30, за да можем да хванем самолета си на летище София в 11 ч.. След час полет най-после пристигнахме в Солун.

Заклучение

Дългото, досадно и трудно 14-дневно пътуествие в юлската жегата се оказа ползотворно. Високите температури, лошо поддържаните пътища - тесни и с много дупки, недобрите условия в хотелите, в които често нямаше вода, останаха загърбани.

Всички съществуващи 24 Ротари и Ротаракт клубове, чартирани и нечартирани, бяха посетени в 13 последователни дни. Понякога правехме две или три визити за един ден.

Програмата на всяко посещение беше разделена на три части:

1) Среца с борга на РК. Дискусия и обмяна на мнения. Понякога времето не стигаше и ние просрочвахме графика. Винаги попълвах два въпросника с около 60 въпроса, разпитвайки членовете на борга. Използвах две копия - едно на английски и едно на български, което оставях на клуба. Отговорите на тези въпроси ми даваха представа за клуба, което е полезна информация за нашата дейност. След това исках пълен отчет за работата на клуба, начина, по който се избират нови членове, задълженията им, списък на членовете и техните квалификации.

2) Официалната среща с всички членове на клуба, техните приятели и гости. На нея представях моята реч

с темата на годината на английски, но на големи екрани се показваше текстът на български, така че хората да могат да го разбират на собствения си език. Когато няхаме екрани, а това се случи на два пъти, използвахме покривка за маса и това беше достатъчно. Следейки усмивките на присъстващите, аз можех да видя, че те четат всяка дума и нямаше съмнение, че разбираха това, което исках да им предам.

След личния ми контакт с РК отново разглеждахме слабостите на администрацията и мерките за отстраняването им. Бяха назначени четирима нови помощник-губернори и един допълнителен помощник-губернор по програмата за премахване на полиомиелита в България и други хуманитарни проекти - Калчо Хинов. Това беше добър ход, тъй като му се даде възможност по ползотворен начин да продължава да служи на Ротари без намеса в управлението на клубовете.

Изразявам благодарностите си към моя най-близък сътрудник ПДГ Джон Цифлакос за прецизната му помощ, постоянната му компания по време на цялото пътуване, познанията му за българските клубове и неговия график, който позволи минимални загуби на време. Той посвети много от ценното си време за успеха на Ротари в България. Беше чудесно да го имам до себе си и вярвам, че свършихме добра работа. Познанието му върху хората и характеристиките ми помогна много за взимането на правилни решения.

Трябва също да благодаря на моя предшественик ПДГ П. Тзумас и всички пакс дистрикт губернори на 2480 преди него, направили толкова много, за да възродят Ротари в България. Между тях са М. Вергис, Я. Цалохидис, Г. Василекотис и всички останали, които са работили за създаването на българските клубове.

Благодаря на гръцките спонсориращи клубове, на специалните представители за България, на ротарианците, които говориха на семинарите, на гръцките клубове, които приемат деца по програмата за младежки обмен и от България.

Благодаря на всички президенти на различни гръцки клубове и техните членове за техните усилия и воля да помогнат финансово на отчайващата икономика на България, за помощта, която вече е изпратена - тонове храна, медикаменти и грехи в името на Ротари. По този начин условията на живот биха могли да се подобрят.

Това е Ротари.

Хайнц Кунио,
губернор на Дистрикт 2480

Превод:
Антон Начев, Ротаракт - София

РК - София

На 18.12.1998 г. в залите на хотел „София“ двата Ротари клуба в града бяха домакини на коледния ротариански бал. По традиция балът е благотворителен. Тази година той премина под мотото „Да подпомогнем компютърното обучение в изградения от Ротари център в Търговската гимназия в София“. Наг 300 гости бяха приветствани от президентите на двата клуба Е. Милчев и В. Стойков. Коледните музикални поздравии този път бяха на Камелия Тодорова, Янка Рупкина, Евгени Милчев, Васил Петров и камерния състав „Банкя“, под диригентството на вицепрезидента на РК - Витоша, Свилен Симеонов. Вместо традиционното миниревю модна къща „Боряна“ поднесе изненада на дамите с подарения за специалната томбула вечерен тоалет. На благотворителния аукцион бяха продадени всички представени 12 произведения на изкуството, както и традиционният подарък на президента на републиката - касетка маркови вина с автограф на г-н П. Стоянов. За събраните наг 7 милиона лева дължим специална благодарност на спечелилите търга по време на коледната ни акция: Б. Божинов, Ст. Драгостинов, П. Абси, В. Чучев, Ирфан Балкал и В. Кускинов.

Приветствието на президентите

Вицепрезидентът Симеонов дирижира

Росен спечели касата шампанско, подарена от Гюнтер Вурецер

Тази година Ирфан Балкал реши да подкрепи чистото изкуство

На бала блестеше Янка Рупкина

Целувка на Лили Ванкова, но пред погледа на д-р Антикаджиев

На 22.12.1998 г. в Софийската градска галерия бе открита юбилейна изложба „100 години от рождението на Ал. Добринов“*. Един от спомоществователите за организиране на изложбата е Ротари клуб - София. Името на Добринов е тясно свързано с историята на първия софийски клуб. През 1934 година по покана на неговия приятел от „чехословашките години“ Цвятко Кагийски Добринов става постоянен гост на сбирките на клуба. В продължение на 3 години (до заминаването си в Полша) художникът създава повече от

Портретна карикатура на инж. Любен Божков - първия дистрикт гуверньор на България (сп. „Ротари клуб - София“, бр. 15/34 г., Ал. Добринов)

40 портрета - шаржове на членове на клуба, които предоставя безвъзмездно за публикуване в списанието на софийския клуб. Почти във всеки брой се появяват портретни карикатури: на проф. Фагенхехт, проф. Атанасов, Ст. Мошанов, Цв. Пупешков, Л. Божков, А. Смеговски, проф. Загорев, Б. Тахауер, г-р Н. П. Николаев, В. Багаров, М. Рясков, Д. Божилов... Връх в ротарианската тема у Добринов е груповият портрет шарж „Софийски Ротари клуб - 1936“, от който за съжаление е запазено само едно цветно факсимиле - за щастие с много добро качество. Значимостта на творбата е не само в артистичното майсторство, сложността на композицията и огромния брой портретувани членове на клуба (57), наредени в художествен безпорядък около огромното зъбно колело на Ротари, но и в щастливата идея за създаване на уникален художествен документ, представящ по специфичен, добриновски начин тези видни интелектуалци, индустриалци, финансисти, учени, незаслужено забранени и охулвани половин век, които ние преоткриваме сега.

Безразрушаващо измерване на стенната влажност с апарата, закупен с помощта на РК - Ханау, скални църкви в Иваново от XIV век, паметник на световната култура под защитата на ЮНЕСКО.

*Голяма част от ротарианските шаржове на Добринов ще бъдат публикувани в подготовяната от нашия приятел Цв. Кадийски „Хроника на един клуб - Ротари София през 1933-1951 г.“, чиято окончателна редакция завършва идния месец.

С решение на ЮНЕСКО 1999 г. е обявена за юбилейна година на Дечко Узунов, който ще бъде честван в целия свят като „личност на човечеството“. Той е първият българин ротарианец, включен в календара на световната организация. Приет е в първия български Ротари клуб през 1936 г. Софийските ротарианци се включват активно в подготовката на юбилея и отправят призив към ротарианците в градовете, с които художникът е свързал своя живот и творчество (по-специално Казанлък, Варна и Пловдив), да помислят по какъв начин да осъществят контакт с координаторите на Ротари клуб - София, за юбилея - Росен Райчев и Цвятко Кагийски.

През изтеклата година, в рамките на програмата на РК - София, за подпомагане на опазването на културно-историческото наследство на България бе организирана съвместна акция с РК - Ханау. С помощта на нашия приятел Герхард Вусов, който от няколко години работи в България, в клуба Ханау бе организиран пазар за предоставеното от Ротари клуб - София, копие на икона от XVII век, направено от изтъкнатата наша художник-реставраторка Б. Дживджанова. Събраните средства бяха използвани за закупуване на апарати и консумативи, необходими за мониторинг на микроклимата в световните и национални паметници на културата, което е от решаващо значение за определяне на мерките за опазването им. Благодарение на помощта на нашите приятели от Ханау стана възможно за първи път да започне системно определяне на температурно-влажностните условия на повърхността на стените и в дълбочина на стените в такива обекти, като Ивановските скални църкви от XIV век и в новоразкритите тракийски гробници в „Долината на царете“ край

Казанлък от IV век пр. Хр. Тази годи-
на мониторингът продължава, как-
то и акциите на Ротари клуб - Со-
фия, за подпомагане културното ни
наследство и неговото популяри-
зиране.

Неотдавна гости на РК - София,
бяха пасти президентът на
РК - Петах Тиква, Израел, До-
рак Бенаму и очарователната бъл-
гарска девойка Десислава. През 1997
год. се оказа, че Десислава се нуждае
от спешна и неотложна трансплан-
тация на костен мозък. С много тру-
дности, свързани главно с набиране
на средства, родителите на Деси
успяват да я изпратят в болница-
та на Шнайдер, Израел. И когато се
оказва, че са необходими още много
средства за извършване на цялост-
ното оперативно лечение, се появя-
ват ротарианците на Петах Тиква.

По инициатива на дистрикт гу-
верньора Аарон Гризин повече от
пет месеца членовете на РК в Пе-
тах се грижат за Деси и нейната
майка, обграждат ги с много любов
и топлина. Джаки, Ишак и Ети ста-

ват като членове на семейството
на Деси. Няколко дни след операция-
та тя празнува своя 18-и рожден
ден, може да се каже - своето второ
раждание. По време на посещението
в клуба в София
Джаки донесе
Специалното
свидетелство
за вдигане в Ро-
тари клуб - Пе-
тах Тиква, на
пост за прия-
телството с
ротарианци-
те в София,
приятелство,
което в тру-
дни времена, ка-
кто казва пред
нас Деси, дава
надежда и вя-
ра за любов ме-
жду хората.

Ние също
благодарим на
Джаки и неговите
ротарианс-
ки приятели в
Израел.

Джак Бенаму поднася свидетелството за тост на прия-
телство с Ротари клуб - София, на президента Е. Милчев

Деси, Джаки, Ишак, Ети и майката на Деси вдигат
наздравница за новия ѝ живот.

РК - Стара Загора

*„Безкористната служба в полза на обществото
чрез Ротари е утопия“*

Това беше тезата, която ние, членовете на Ротари клуб - Стара Загора, трябваше да оборим. Теза, наложена не от общественото мнение или пък съгържаща се в упрек във връзка с дейността на клуба. Това беше едно инициатирано от нас самите предизвикателство, един тест, на който доброволно се подложихме. Мотивът ни: искахме да проверим доколко ние хората, които се легитимираме в обществото чрез мотото на Ротари интернешънъл за „безкористна служба“, сме в състояние да защитим в един открит дебат верността на твърдението; аргументирано да докажем, че членството в Ротари, ако носи удовлетворение, то не се изразява в облаги, а в удоволствието от мисълта, че си полезен на обществото.

Идеята ни бе осъществена с помощта на учениците от клуб „Дебати“ при ГПЧЕ „Ромен Ролан“, Стара Загора. Поканихме тях не

случайно. Приличахме си по самочувствието, че сме елит в елита до толкова, до колкото това са знаещите, можещите и амбициозните ученици на най-престижното училище в града, но са и утвърдени „майстори“ във владеене на изкуството на спора, с което знаехме авансово, че ни превъзхождат. Клубът съществува от две години, но има зад гърба си множество победи на регионални и национални състезания както на български, така и на чужд език.

Срещата дебат проведехме на 14.12.1998 г. Всяка от страните стартира с различна емоция: младите дебатори се вълнуваха, както самите те признаха, от факта, че за първи път застават срещу опонент от такава величина. Ротарианците, може би повече с любопитство, отколкото с безразличие, очакваха „атаката“. Стартият бе гаген.

След като изслушахме изключително добре аргументираната теза на учениците: „да служиш безкористно на обществото чрез Ротари е утопия“, разбрахме две неща: първо, че срещу себе си имаме добре подготвен опонент, познаващ техниките на спора, и второ, че на изпитание бяхме поставили не само способността си да защитим, да докажем верността към идеала, който обединява ротарианците по света. Бързо стана ясно, че в този дебат трябва да покажем и умение да атакуваме мислите, а не мислителите; да изпробваме толерантността си

Младите
участници в
дебата

към гледната точка на другия.

Не е без значение да отбележа, че ротарианците участваха в дебата без предварителна подготовка. Не защото подценявахме опонента, а защото това беше част от предизвикателството, а и от изпитанието. Впечатляващи бяха ангажираността и емоционалността, с която ротарианците: г-н. Панайот Гърдев - депутат, г-н. Димитър Димитров - командир на дивизията, директорът на художествената галерия Марин Добрев, Тодор Грудев, проф. Захари Райков и др. се заеха с оборване на аргументацията на учениците от клуб „Дебати“. Сякаш с колкото и време да разполагаме, то пак нямаше да стигне, за да се изкажат всички онези, които гържах на всяка цена да внушат, да убедят, че безкористната служба на обществения идеал е факт, а не фикция. А въпросите не бяха никак лесни. Учениците питаха:

1. Ако службата е безкористна, защо тогава толкова много се говори за Ротари? Не е ли това рекламна кампания?

2. Как могат да се освободят членовете на организацията „Ротари“, които в течение на времето са загубили качествата си на ротарианци?

3. Защо нямате психолог и свещеник, които да ви помагат при приема на нови членове?

4. У нас богатият материално човек богат ли е духовно и обратно?

Победител в дебата не излъчихме, не беше това целта.

По-късно нашите гости споделиха, че най-много ги е впечатлил фактът, че колкото и различно мотивирани да сме изглеждали в началото на дебата, към края сме приличали на едно семейство, хвърлило се сякаш в битка за за-

щитата на доброто си име.

И още нещо казаха младите хора: „Порази ни усилието, с което бранихте вярата в идеалното и се опитвахте да лекувате нашия песимизъм!“

Ние пък знаем, че елитни млади хора знаят вече много за нашата организация и част от тях ще са нови членове след време.

Сега, след като е изминал повече от месец от дебата, продължавам да си мисля за онова, което се случи. Във всеки един момент, срещу всеки един от нас, членовете на Ротари интернешънъл, може да застане всеки и да попита: „Полезен ли си на обществото?“, „Безкористно ли служиш?“ Един-единствен е начинът да се повярва на нашето „да“, когато се чуят и факти. И тази вяра е необходима най-много на тези, които идват след нас, защото те ще създават утрешна България. В този смисъл „да служим на обществото“, означава и ревностно да пазим крехкия ценностен свят на младите хора, да бъдем в техните очи корективът на бездуховното време...

Ще успеем ли? - разбира се, че да, защото друг шанс нямаме.

Николай Гаджев,
Ротари клуб - Стара Загора

Участниците в
дебата от РК
- Ст. Загора

ISSN 1310-750X

Service Above Self